

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְחֶסֶד יו"ד
מִמֶּנּוּ וְלֹא נִתְקַן. בָּא אַבְרָהָם
וְחִבֵּב אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאָמַר לוֹ, בֶּךָ יִתְקַן הַשֵּׁם, וְנִמּוּל,
וְנִתְקַן הַשֵּׁם בְּיו"ד שֶׁל הַמִּלָּה.
בְּפָנֵי הָאָדָם שִׁי"ן שֶׁל שְׂדִי"י וד',
חֶסֶד יו"ד, נִתְקַן בְּיו"ד שֶׁל
הַמִּלָּה, וְאִזּוּ נִקְרְאוּ בָּנִים לֵה',
בָּנִים קְדוּשִׁים.

וּבְשִׁמְטָמָאִים אֶת אוֹת הַבְּרִית
הַקְדוּשָׁה וּמִכְנִיסוֹ לְרִשּׁוֹת אַחֲרֵת,
עוֹלָה מִמֶּנּוּ קֹדֶשֶׁת הַחוּתָם, וְהוּא
כְּמוֹ שֶׁהַחֲרִיב עוֹלָם, וְטָמֵא אֶת
הַחוּתָם שֶׁנִּתְקַן בּוֹ שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי הוּא
הַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם.

רַבִּי אַבָּא הָיָה הוֹלֵךְ מִקְפּוּטְקִיָּא,
וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי יוֹסִי. עַד שֶׁהָיוּ
הוֹלְכִים, רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה
בָּא וְרָשָׁם אֶחָד בְּפָנָיו. אָבֵל אוֹי
לָהֶם לְרָשָׁעִים שִׁמּוֹתוֹ בְּלִי
תְּשׁוּבָה, שְׁלֹא יִזְוֶה מִמֶּנּוּ הַרָשָׁם
לֹא בַּעֲלָם הֵזָה וְלֹא בַּעֲלָם
הַבָּא.

וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַנָּגִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתִּךְ.
רַבִּי אַבָּא פִּתַּח וְאָמַר, פְּסוּק זֶה
(ישעיה כט) לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב
וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוֹרוּ, וְכִי אִישׁ
שֹׂאמֵר טוֹב לְבָן אָדָם כְּמוֹתוֹ,
אִם לֹא יִשְׁלִים מֶה שֹּׂאמֵר, פָּנָיו
מִתְּבַשְּׂוֹת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה
מִהַעֲלִינִים לְבָנֵי אָדָם, שֶׁאִם לֹא
מִבִּיא כָּל טוֹב שֹׂאמֵר עַל בָּנָיו,
פָּנָיו מִתְּבַשְּׂוֹת.

אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי
יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן שֹׂאנִי מִרְבֶּכֶךְ
וּמִגְדֻלָּךְ, הַבְּרָכָה הַזֹּאת שֶׁנֶּתַן לִי,
וְאִתָּן אֶרֶץ זוֹ לְבָנֶיכֶם לֹא הִיָּתָה
בְּאֶרֶץ, לֹא הָיָה עִמָּם בְּשִׁיבָא קֶץ
הַמִּשִּׁים וְיִתְקַן. אָמַר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב
- כַּעַת (לא) פָּנָיו יַעֲקֹב שֶׁלְמַעֲלָה
לֹא מִתְּבַשְּׂוֹת מִשֹּׂאמֵר לָהֶם אִתָּן,
הָרִי עַד עַכְשָׁיו לֹא הָיוּ בִּידוֹ, וְהָיוּ

וְלֹא אֲשֶׁתָּלִים. אֶתָּא אַבְרָהָם וְחִבֵּב לְקֹדֶשׁ
בְּרִיךְ הוּא, וְאָמַר לִיה בֶּךָ אֲשֶׁתָּלִים שְׁמָא,
וְאִתְגַּזֵּר, וְאֲשֶׁתָּלִים שְׁמָא בְּיו"ד דְּמִלָּה.
בְּאַנְפּוּי דְּאִינְשָׁא שִׁי"ן דְּשַׁד"י, וְד', חֶסֶד
יו"ד, אֲשֶׁתָּלִים בְּיו"ד דְּמִלָּה, וְכִדִּין אֶקְרוּן
בָּנִים לֵה', בָּנִין קְדִישִׁין.

וְכֵן מְסַבִּין לִיה לְהָאִי אֶת קְדִישָׁא,
וְעֵאִיל לִיה לְרִשּׁוֹ אַחֲרָא, סְלִיק מִנִּיה
הָאִי קְדוּשָׁא דְּחוּתָמָא, וְהוּא כְּמָה דְּחָרִיב
עֲלָמָא, וְסָאִיב חוּתָמָא, דְּאֲשֶׁתָּלִים בִּיה שְׁמָא
דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא הוּא חָרִיב עֲלָמָא.

רַבִּי אַבָּא הָוָה אֲזִיל מִקְפּוּטְקִיָּא, וְהָוָה עֲמִיה
רַבִּי יוֹסִי. עַד דִּהְיוּ אֲזִילִי, חָמוּ חַד בַּר
נָשׁ דִּהְוָה אֲתִי, וְרָשִׁימָא חַד בְּאַנְפּוּי, אָבֵל ווי
לֹון לְחִיבָא, דִּימוֹתוֹן בְּלֹא תְּשׁוּבָה, דְּלֹא
יַעֲדִי מִינִיָּהּ וְרָשִׁימָא, לֹא בַּעֲלָמָא דִּין, וְלֹא
בַּעֲלָמָא דְּאֲתִי:

וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַנָּגִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתִּךְ. רַבִּי אַבָּא
פִּתַּח וְאָמַר, הָאִי קָרָא (ישעיה כט) לֹא
עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוֹרוּ. וְכִי
אִינְשִׁי דְּאָמַר טַב לְבַר נָשׁ כְּוֹתִיָּה. אִי לֹא
יִשְׁלִים מֶה דְּאָמַר, אֲפֹהִי מִתְּבַשְּׂוֹת, עַל אַחַת
כְּמָה וְכְמָה מִן עֲלָאִי לְבַר נָשׁ, דְּאִי לֹא מִיִּיתִי
כָּל טַב דְּאָמַר עַל בְּנוֹהִי, אֲנִפֹּהִי מִתְּבַשְּׂוֹת.

אָמַר קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִיה, אֲנָא יִשְׂרָאֵל
עֲלָאָה, דְּאָנָא מִפְּשִׁינָךְ וְאַסְגִּינָךְ. הָאִי
בְּרַכְתָּא דִּיהִיב לִי, וְאִתָּן יַת אֲרַעָא הָדָא
לְבִרִיכוֹן, לֹא הָוָה בְּאַרְעָא, לֹא הָוָה עֲמֵהוּן.
כֵּד יִיתִי קִיצָא דְּמִשִּׁיחָא וְיִשְׁתָּלִים, אָמַר
קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב, כַּעַן
(לא) אֲנִפּוּי דְּיַעֲקֹב דְּלַעֲיָלָא, לֹא מִתְּבַשְּׂוֹת
מִדְּאָמַר לְהוֹן אִתָּן, אָרִי עַד כַּעַן לֹא הָוָה
בִּידֵיהּ, וְהָוָה אֲנִפֹּהִי מִתְּבַשְּׂוֹת, כַּעַן דִּילֵיהּ